

Н.М. Юніцька

ПРИГОДИ АЛІСИ ТА АНФІСИ

Книжка-розмальовка

Тернопіль
Навчальна книга – Богдан

УДК 82-34
ББК 84-8 (4 Укр)
Ю52

Юніцька Н.М.
Ю52 Пригоди Аліси та Анфіси. Книжка-розмальовка / Н.М. Юніцька. — Тернопіль :
Навчальна книга — Богдан, 2012. — 32 с.

ISBN 978-966-10-0021-5

У запропонованій книжці-розмальовці зібрано повчальні історії про пригоди кізочок Аліси та Анфіси. Заголовки кожної історії — влучно дібране народне прислів'я, що виражає її головну думку.

Для дітей дошкільного та молодшого шкільного віку.

УДК 82-34
ББК 84-4 (4 Укр)

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора та видавництва.*

ISBN 978-966-10-0021-5

© Навчальна книга — Богдан, 2012.

ЗВЕРНЕННЯ ДО ЮНИХ ЧИТАЧІВ

Сподіваємось, малята, вас зацікавлять повчальні пригоди славних кізочок Аліси та Анфіси.

Зверніть увагу, що всі назви казкових оповідок зіткані із перлинок української народної творчості.

Збірка казок «Пригоди Аліси та Анфіси» — вже третя у творчій скарбниці вчительки Юніцької Наталії із мальовничого подільського села, що в Шаргородському районі на Вінниччині. Присвячується вона українській малечі дошкільного та молодшого шкільного віку, а також сонцедайній дівчинці Русланці Токаренко, яка мешкає на Немирівщині у селі Мухівці.

Нехай щастить вам, любі хлопчики й дівчатка!

ЗАХОЧЕШ ІНШОМУ ШКОДУ ЗРОБИТИ – САМ СОБІ НАШКОДИШ

Жили-поживали кізки — Аліса й Анфіса. Жили вони — не тужили, дуже гарно між собою дружили. А що вже славненькі обоє! Різниця лише в тому, що Аліса біленька, а Анфіса — чорненька з руденькою цяточкою на лобі.

Улюблена розвага кізок — перестрибування через рівчачок: туди — сюди, вперед — назад, назад — вперед. Під час своїх прогулянок полем, лісом, дібровою Аліса й Анфіса квіточки збирали, в букетики складали і хатинку свою прикрашали. А ще кізоньки книжечки цікаві читати любляли.

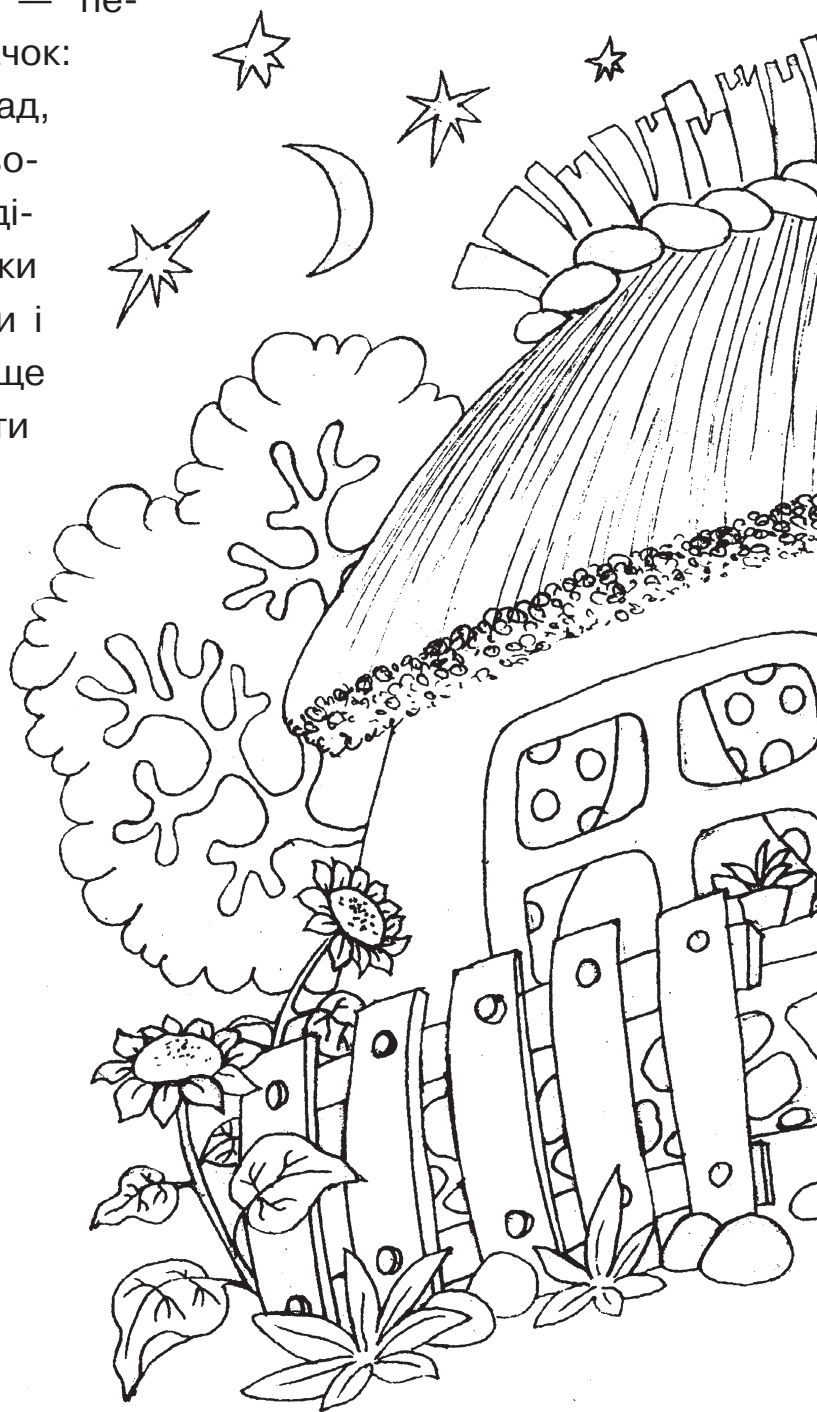
Гарно жилося подружкам, аж поки... Ага, зацікавило вас, що відбулося далі з кізоньками? А сталося ось що.

Однієї страшної темної ночі, коли Аліса й Анфіса вже спали солодким сном, хтось постукав у віконечко їхньої хатинки. Кізоньки прокинулись і запитали:

— Хто там, ме-е-е?

— Пустіть мене переночувати. Заблукав я, замерз дуже.

Подруги були занадто добрими, тож ніяк не могли

прилади секретні для прослуховування розмов наших, або ще якась новинка техніки, що може виявитися небезпечною для нас. Ми не бажаємо, щоб ворог нас, риб чесних, благородних у сіті половив і життя нам вкоротив. Чи правильно я, цар Судак, судачу?

— Все правильно, царю наш. Згодні ми з тобою, — риби дружно загомоніли.

— Мої любі риби-громадяни, цим двом пройдисвітам малим я придумав кару. Нехай їх раки й краби на шматочки розірвуть за те, що вивідували порядки і таємниці нашого життя морського. До місця страти негайно їх проведіть.

— Постривайте, дельфінів цих рогатих не чіпайте, — почули риби інший клич.

— А, це ти, моя дружино люба! Де ти була? Чому на суд вчасно не припливла? Довелося мені самому рішення приймати, — Судак промовив до Медузи.

Так, так, до тієї самої Медузи, що кізок на дельфінів перетворила.

— Дельфіни ці — мої гості дорогі — життя мені врятували. Загинути не дали, коли море викинуло мене із глибини.

— Але ж ти й сама зуміла б потрапити в море, бо ж володієш чарживосилою морською.

— Так, володію. Але мені потрібно було істот оцих навчити, в чому полягає суть добра. Це, справді, кізки — Аліса й Анфіса. На дельфінів я їх перетворила, бо захотілося їм роздивитися дивини моря. Розібрались, риби, в чому річ? Розпливайтеся по домівках, бо незабаром настане ніч. Та й дельфінам нашим вже пора на сушу. Все вони у морі роздивились і страху вже доволі натерпілись. Пливіть, дельфіни, на поверхню, шторму там уже нема. До берега допливайте, знову кізками ставайте. Щоб ви не заблукали, Тараня вас супроводжуватиме.

— А як нам знову кізками стати? — дельфіни у цариці Медузи запитали.

— Три рази «ме-е-е» ви прокричіть, хвостами у воді покрутіть, через голову переверніться і відразу образ свій первинний приймете. Пливіть уже, плівіть. Стомилася я. Про вчинок, кізки, добрий ваш я не забуду. Простеж, Тараню, щоб дельфіни-кізки все як слід зробили,

бо інакше все життя доведеться їм у морі вікувати. Прощавайте, кізки милі. Нам з чоловіком час уже спочивати.

Дельфіни-кізки з провідницею Таранею до берега без пригод добралися, все зробили, як цариця наказала, і кізками відразу стали. Закінчилася морська пригода Аліси й Анфіси. Зрозуміли подружки істину таку: «Хто іншому добра бажає, той і собі має».

ЗМІСТ

<i>Звернення до юних читачів</i>	3
Захочеш іншому шкоду зробити — сам собі нашкодиш.....	4
Справжні друзі пізнаються в біді	10
Сила перемоги в єдності і злагодженості	14
Допоможи ближньому — радість пізнаєш	18
Вогонь — добрий слуга, але поганий хазяїн.....	22
Хто іншому добра бажає, той і собі має.....	26

Літературно-художнє видання

ЮНІЦЬКА Наталія Миколаївна

ПРИГОДИ АЛІСИ ТА АНФІСИ

Книжка-розмальовка

Головний редактор *Богдан Будний*
Художник *Людмила Герасимчук*
Редактор *Любов Левчук*
Обкладинка *Володимира Басалиги*
Комп'ютерна верстка *Ольги Швед, Кравчука Віталія*

Підписано до друку 19.06.2012. Формат 60x84/18. Папір офсетний.
Друк офсетний. Гарнітура Pragmatica. Умовн. друк арк. 3.72. Умовн. фарбо-відб. 3.72

Видавництво «Навчальна книга – Богдан»
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців
ДК №370 від 21.03.2001 р.

Навчальна книга-Богдан, прос. С. Бандери, 34а, м. Тернопіль, 46002
Навчальна книга – Богдан, а/с 529, м. Тернопіль, 46008
тел./факс (0352)52-06-07; 52-19-66; 52-05-48
office@bohdan-books.com
www.bohdan-books.com

ISBN 978-966-10-0021-5

